

הממנים לא משבתך לאכל עמהם אחד מבעל המלך, מפני שהם נכרים. אמר לו, ונדי עטה יתישב הךבר בלבבי על בריו.

עלת פميد - זו השכינה, שעולה למללה באotta דרזה, שנאמר בה ערובךך בכל יום פמיד אומרים פעמים שמיע ישראל. והוא עולה בעמוד האמצעי, שהוא פדר בעמה בלי פרוד כלל.

ולאן עולה? למקום שנגוזהו ממשם, שהוא אין סוף, והוא גבורה מפל הספירות. ומפני זה פרשורה, עולה - כליה לגבורה עולה. וככאשר היא עולה, אוחחות בה כל הספירות, והן עולות עמה. וימה העליה שליה? לריח ניחם, למתה ריח טוב לפני ה', ואחר כף נאמר בה, (ויקרא ט) וירד מעשה החטא והעולה. ונחתת מליא כפירה מכל והעלה. ירצה מלאה כפירה מכל חטא ישראל.

ונחריו העליה שליה היה בעמוד האמצעי. ומפני כף הירידה שליה היה בו, וכל האבות שליה. ומפני זה נקרה סלם, שבו כל ההיות (המנים) עולות ויזודות, שהן תלויות מן יהוה. ומפני זה כל הקרבות והעולות הם ליהוה. ונקרה קרבן על שם שמתקרבים

בזה כל הכהנים ליהוה. ומפני זה נאמר צללה, (במדבר ז) קרבנו קערת כסף אהמת. אין דרגה נקרחת לגביה יהוה בחותה מפנה. ואין תפלה ומץוה מכל מצות התורה, וכל קרבנות ועולות, מהם לחין מפנה. בכל דרגות הסpirות לא מתבלות לבני יהוה חוץ ממנה. ומפני זה נאמר עללה, (ויקרא ט) בזאת יבא אהרן אל המקדש. ובгинן דא אמר נביא, (ירמיה ט) כי אם בזאת יתהלך המתהלך.

היא שלמים, שלמות השם של יהוה, בכל דרגה ודרגה. היא ה' מאלהים. היא ה' מאהיה. י' של יהוה. היא ה'

מן מארי מלכא, בגין דאיןנו נוכראין. אמר לייה ודאי בגין אתיישבת מלאה בלבאי, על בריהה.

עלות פميد, דא שבינטא, דסליקת לעילא בההוא דרגא, הדתמר בה ערוב ובקור בכל يوم פميد, אומרים פעמים שמע ישראל. ואיהי סליקת בעמודיא דאמצעיתא, דאייהו פדר עמה בלא פרודא כלל.

ולאן סליקת. לאחר דאתגרת מטהן, דאייהו אין סוף, ואיהו גבורה מכל ספירא. בגין דא אוקמייה. עולה כליה לגבורה סלקא. ובכד איהי סליקת, א Hindן בה כל ספירן, ואניון סלקין עמה. ומאי סליקו דילה. לריח ניחח, למיהב ריחא טבא גדרם זי, ולבקטר אתרם בה, (ויקרא ט) וירד מעשה החטא והעולה. נחתת מליא כפירה מכל חוביין דישראל.

והא סליקו דילה איהו ביה, וכל תיילין דילה, בגין דא אקרי סלם, דיביה כל הנוין (נ"א נמיין) סלקין ונחtiny, דאיינן פליין מן יהוה. בגין דא, כל קרבניין וועלון איינן ליהוה. ואתקראיית קרבן, על שם דאתקראיוב בה כל כנוין ליהוה. ובגין דא אתרם עלה, (במדבר ז) קרבנו קערת כסף אהמת. לית דרגא דאתקראייב לנבי יהוה, פחות מהה. ולית צלותא ופקודא מכל פקדין דאוריתא, וכל קרבניין וועלון, דאיינן לבר מהה. בכל דרגין דספיראן לא מתקבבן גדרם יהוה, לבר מהה. בגין דא אתרם עלה, (ויקרא ט) בזאת יבא אהרן אל המקדש. ובгинן דא אמר נביא, (ירמיה ט) כי אם בזאת יתהלך המתהלך.

אייהי שלמים, שלימו דשמא דיהוה, בכל דרגא ודרגה. אהיה ה' אדרני. י' דיהוה. אהיה ה' מן אלהים. אהיה ה' מן אהיה. י' מן שעדי. סוף דכל הנויה וככני. בגין דא אתרם בה, (קהלת יט) סוף דבר הפל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור. אהיה סוף מעשר

היא שלמים, שלמות השם של יהוה, בכל דרגה ודרגה. היא ה' משדי. סוף כל הנויה וככני. ומפני זה נאמר בה, (קהלת יט) סוף דבר

הכל נשלם את האלים ירא ואת מצומיו שמר. היא סוף מעתה ספירות, ים סוף, שלמות עליונים ומחותנים. היא שער להפנס לכל חכמה, לכל בניו והוויה, ולהכנס בכל ספרה וספרה, ידיעה של הכל. ופחות ממנו אין רשות לשום בריה להשגים לשום ידיעה בעולם. עליך נאמר, (תהלים קח) זה השער לה' צדיקים יבואו בו.

היא שם של מ"ב אותיות, שבהן נבראו עליונים ומחותנים. (ואלו הן אותיות הבנויים לאותיות ההיות שבהן נבראו עליונים). היא נקראת עין מצד הקימין, (תהלים לו) הנה עין יהוה אל יראיו. ונקרأت אזן מצד השמאלי, (דניאלט) תהה אלהי אונך ושם. ונקרأت ריח מצד העמוד והאמצעי. ונקרأت פה מעטה. זהו שבחותוב (במדבר יט) פה אל פה אדרבר בו.

נקראת מצוחה בראשונה אובי, מצד הפטיר, שהוא איין מאלהינו. אובי - בז, כתר. ובו איין. וכתר נקרא מצד האמא העילונית, שהזופיר אצלם פעמים יציאת מקרים בתרורה. והיא ב"ית מבראשית, שפוללת עשר אמירות מצד החכמה, בת י', (משל י) בחכמה יסיד ארץ. באבא יסיד הפטיר. והוא (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט, דכלייל ל"ב נתיבות, דאיון ל"ב אליהם מסתרא דאימא עלאה, דאתקרי כבוד. וככדי אתקפלין בברטא, אתקרי ל"ב. ובגין דא כבוד לעילא, ל"ב למטה.

ונשרה דברות נתנו. חמשה בלוט אחד, וחמשה בלוט שני. היא פוללה אותו, חמשה מכתיר עד גבורה, וחמשה מהעמוד האמצעי עד הפטיר. והם חמשה בכת ייחידה י', ונעשוו כלם אחד. אף בז' נקרא קול, ולא מכיריהם בו עד שמשתקף עד (עמ') דברים אטם שמעיים.

ספיראן, ים סוף. שלימו דעתlein ותפאיין. איהו פרעה לאעלא לא כל חכמתא, לא כל בניו והוויה, ולאעלא בכל ספרה וספרה, ידיעה דכלא. ופחوت מינה, לית רשות לשום בריה, לאשכחא לשום ידיעה בעולם. עליה אתמר, (תהלים קח) זה השער לי' צדיקים יבואו בו.

איהו שם מ"ב אתוון, דבhone אתביבאי עלאין ותפאיין. (ואלי אינו אהו בנויו אהו דהוין דבhone אתביבאי עליין) איהי אתקריית עין מסטרא דימנא, (תהלים לו) הנה עין יהוה אל יראיו. ואתקריית אזן מסטרא דשמאלא, (דניאל ט) היטה אלהי אונך ושם. ואתקריית ריח מסטרא דעתמודא דאמצעיתא. ואתקריית פה, מגרמה. חדא הוא דכתיב, (במדבר יב) פה אל פה אדרבר בו.

אתקריית פקודה קדמיה אובי, מסטרא דכתר, דאייהו איין מאלהינו. אובי ביה כ', כתר. וביה אין. וכתר אתקרי מסטרא דאימא עלאה. דארבר לגפה חמישין זמינו יציאת מצרים באורייתא. ואיהי ב"ת מן בראשית, דכלייל עשר אמידן, מסטרא דחכמה בת י', (משל ג) בחכמה יסיד ארץ. באבא יסיד ברטא. ואייהו (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט, דכלייל ל"ב נתיבות, דאיון ל"ב אליהם מסתרא דאימא עלאה, דאתקרי כבוד. וככדי אתקפלין בברטא, אתקרי ל"ב. ובגין דא כבוד לעילא, ל"ב למטה.

ו' דברון אתייהיבו. חמש בלווח חדא, וחמש בלווח תניניא. איהי קליל לון, ה' מכתיר עד גבורה. ויה' מעמודיא דאמצעיתא, עד (ד' ר' נז' ע"א) ברפא. ואינון ה' ה'. וכי אית למלא בעשרה פיות. אלא קליל לון בכת ייחידה י' ואתקבעידו כלחו חדא. אוף הבי ו', אתקרי קול, ולא אשתחמודען ביה, עד דאשפתף עד (ס' א' עט) דבור.

ובגין דא, (דברים י) קול דברים אטם שמעיים.

היא פוללה אותו, חמשה מכתיר עד גבורה, וחמשה מהעמוד האמצעי עד הפטיר. והם חמשה בכת ייחידה י', ונעשוו כלם אחד. אף בז' נקרא קול, ולא מכיריהם בו עד שמשתקף עד (עמ') דברים אטם שמעיים.